

[Økonomiministeren]

det er rimeligt, at vi finder en løsning inden sommerferien.

Flygaard (DR):

Nu begyndte det jo pludselig at gå hurtigt før, så jeg nåede ikke op i første omgang, men jeg vil gerne knytte nogle få principielle bemærkninger til det lovforslag, der foreligger her fra ministerens side.

Jeg deler den opfattelse, som også er kommet til udtryk fra mange andre ordføreres side, at det egentlig er en lidt sjov titel, lovforslaget har fået, når man faktisk her foreslår en ganske betydelig forhøjelse af indkomstbeskatningen. Nu er det selvfølgelig rigtigt, at man skal se den økonomiske lovgivning i dens helhed, men det er vel nok et spørgsmål, om det ikke er typisk for socialdemokratiske regeringer, at de altid vender tilbage til skatteforhøjelser og har noget svære ved at komme frem til besparelsesforslag.

Jeg vil i hvert fald gerne sige her, at fra retsforbundets side mener vi, at indkomstskatten for øjeblikket bærer, hvad den maksimalt kan tåle, så jeg kan ikke tilsige en velvillig behandling af dette lovforslag i udvalget.

Enggaard (V):

For mit vedkommende er det anden omgang, jeg har taget hul på her.

Jeg lyttede med meget stor interesse til økonomiministerens svar på de indlæg, der har været, også, om der skulle være enkelte yderligere oplysninger om forslaget, men dem var der ikke så forfærdelig mange af. Jeg forstod dog, at ministeren så en dyb indre logik i forslaget, og at det oven i købet var logisk og konsekvent med dette bunkebryllup af forskellige forslag, som vi her er præsenteret for.

Jeg vil godt sige, at det, at man søger at få nogle besværlige forslag lempet gennem folketinget ved at bundte dem sammen, ikke er nogen god teknik i forhold til folkestyrets mening. Derfor er det da også en accepteret og en god fremgangsmåde, at man i sådanne tilfælde deler et forslag i dets hovedbestanddele og tager stilling til dem hver for sig. Jeg tror, det var en overvejelse værd og en overvejelse, som regeringen måske burde have gjort sig, inden den kom med dette forslag.

Jeg vil gerne stille et par spørgsmål til ministeren.

I anledning af, at man i bemærkningerne, som jeg forudsætter ministeren kender, anfører, at virkningen af devalueringen svarer til 1,0 procentpoint og bruger den faktor i omregningen, vil jeg gerne spørge, hvorfor arbejdsministeren brugte 1,2, da vi i december behandlede hans forslag, og om den ændring, der er sket her, giver anledning til ændringer på det område, som arbejdsministeren allerede har lovgivet om.

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er, hvordan ministeren forestiller sig at kunne komme med ændringsforslag, dersom pristallet falder anderledes ud end 102,2. Aprilpristallet er vel ikke kendt af offentligheden, i hvert fald ikke før vi kommer på den anden side af Kristi himmelfartsferien. Det betyder, at vi er i den yderste tidsklemme med hensyn til folketingets arbejdsplan, hvis ministeren skal kunne realisere sine planer om at komme med ændringsforslag som følge af, at pristallet falder anderledes ud end det, han har kigget sig til i krystalkuglen, da han skrev bemærkningerne til sit forslag. Men det viser altså også, at folketinget i hvert fald har et par måneder til at behandle dette forslag, før i slutningen af maj er den forudsætning jo ikke opfyldt, medmindre jeg da tager teknisk fejl af forudsætningerne for ministerens bemærkninger.

Maisted (FP):

Jeg synes stadig væk, at ministeren er i sit humoristiske hjørne, når han siger, at dette lovforslag er et led i en samlet økonomisk politik, som bliver fremlagt efter påske. Ja men var det så ikke rimeligt, at man ventede med at fremsætte et lovforslag af denne karakter, indtil man kom med de øvrige forslag, sådan at det kunne blive vurderet som en helhed?

Jeg vil godt spørge ministeren, om det er et forslag af den karakter, som vi hørte ministeren omtale i TV i går, hvor han sagde, at forsikringsselskaber og pensionskasser skulle bruge deres penge til investering i dansk erhvervsliv, fordi de havde alt for stor en indtjening på statsobligationer og andre obligationer; det var denne høje rente, som de lukrede på. Da glemte ministeren jo at fortælle befolkningen, at det faktisk er staten, der er